

סוטה כג

עניין: האיש פורע ופורם
ואין האשה פורעת ופורמת

אגרות משה ח"א קדשים סי' ז

עושה תמורה. אך חלוק הב' בשם הגאון הנזכר שכתב כתר"ה דמצורעת ליכא בה דין אבלות הוא מילתא דמסתבר אך לא מצד תשמיש המטה דמותרת דהא גם מצורע מוחלט איכא תנאי במו"ק דף ז' דסברי דמותר בתה"מ וכן איפסק ברמב"ם פ"י מטומאת צרעת ה"ו ומ"מ יש לו דין חסר כאבל לענין שלוח קרבנות. אלא הוא מצד שאין לה כל הלכות אבל דהא אינה פורעת ופורמת כדתנן בסוטה דף כ"ג ואיפסק ברמב"ם שם ה"ח ולכן אפשר שגם לענין שלוח קרבנות אין לה דין אבל ויכולה לשלוח קרבנותיה. ועכ"ז צ"ע בזה והנכון יותר כדבארתי בחדושי.

תוס' הרא"ש מו"ק טו :

לשאר קרבנותיו¹⁴⁷. ואע"ג דקיי"ל בפסחים¹⁴⁸ דטמא משלח קרבנותיו, הכא לאו משום טומאה קא מדחי, אלא משום אבלות שעליו, שהוא כאבל לגיהוץ ולתספורת ולעטיפת הראש ולתשמיש המיטה¹⁴⁹.

כריתות ח :

חלוקה טומאתן דמצורע טעון פריעה ופרימה דכתיב¹⁵⁰ בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע וואסור בתשמיש המטה ומצורעת¹⁵¹ אינה טעונה פריעה ופרימה דתניא¹⁵² אין לי אלא איש ומותרת בתשמיש המטה

זכר יצחק ח"א סי' מד

ונראה דהכונה היא כך, דהא לקמן (מו"ק טו, ב) העלו דמצורע אינו משלח קרבנותיו, ומבואר אציל (לעיל סימז מ"ג) בשיטת רש"י דזה אינו מצד טומאתו כי אם מצד דין אבלות שיש במצורע, דמצורע מלבד דין טומאה יש עליו גם דין של אבל, והיינו דחייב בפריעה ופרימה במוחלט, וכן בימי ספורו אסור בתשמיש (לעיל ז, ב) [ולשיטת רש"י ז"ל לעיל ז, ב גם מוסגר אסור בתה"מ] וכ"ז הוא רק מדין אבלות שיש למצורע. ולזה כתב רש"י ז"ל בנידה לז, א בהא דטהרה מזובה ולא מנגעה דסופרת ז' נקיים ומביאה קרבן אף קודם שנתרפאת מצרעתה, וקשה הרי מצורע אינו שולח קרבנותיו, אלא דאשה מצורעת כיון שפטורה מפריעה ופרימה כמו"ש בסוטה כג, א וכן אין עליה איסור דתה"מ כמו שאמרו בכריתות ח, ב מחוץ לאהלו ולא מאהלה, וא"כ בה ליכא חיוב אבלות דמצורע ולהכי גם קרבנות יכולה לשלוח. ולזה במגילה ח, א במ"ש

רש"י נדה לז.

לה. מזובה ולא מנגעה. כיון שטהרה מזובה סופרת מיד¹⁵³ ותציא קרבן לזיבתה ואז תטהר מלטמא צועלה ואפילו מנוגעת ולא נריכה להמתין עד שתטהר אף מנגעה: